

Co mě zaráží, je nulová sebereflexe členů EK, nulová reflexe byrokratů v Bruselu

Projev s.V. FILIPA na 56. schůzi PS dne 12. 4. 2017
k informaci premiéra k situaci v EU po referendu
ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie

Očekávalo se, že výsledek referenda bude britská vláda respektovat a bylo by podivné, kdyby to nerespektovala. Očekávalo se tedy, že akt naplnění vůle britských občanů z referenda v této otázce bude mít určitým způsobem nové parametry. A to, že se očekávalo odchod Velké Británie z EU a nikoliv z Evropy, jak říkala Theresa Mayová, je jeden fakt. A druhým faktem je to, že přišlo jedno překvapení alespoň pro ty byrokraty v Evropě, ale nikoliv pro ty, kteří vnímají reálný politický proces v Evropě.

Že se začne vyjednávat na zelené louce, to Evropská komise nepředpokládala, protože jde o tvrdý brexit. Tedy vystoupení z EU se vším všudy, odmítnutí celni unie a jednotného vnitřního trhu. To překvapení pro EK bylo. A on i samotný termín 30. 3. 2019 je určitým způsobem překvapením pro ty, kteří chtěli Velké Británie odchod osladit. Co mě zaráží - nulová sebereflexe členů EK, nulová reflexe byrokratů v Bruselu a neschopnost změnit prohlášení jednotlivých vedoucích představitelů EU a zamýšlení se nad tím, co vlastně odchod způsobilo. Já si poučení opravdu vezmu.

Velká Británie je totiž země se 64 mil. obyvatel, člen Rady bezpečnosti, stát disponující jaderným arzenálem a neformální vedoucí 55 zemí kolem Walesu. Členů je 7 a mohli bych pokračovat. Čili ono **pokusit se vyjednávat s Velkou Británií z pozice síly a ještě k tomu z pozice byrokratických úvah Bruselu, je podle mého soudu zásadní chyba.** A já věřím, že ČR se takových chybných kroků vyvaruje. Jde totiž o krok, který vede k obnovení suverenity země. Pan premiér uvedl jeden konkrétní příklad ubitého českého občana a rozhodnutí britských soudů. Já už jsem o druhém případu ze Silvestra nebo z noci na Silvestra na 1. 1. letošního roku informoval ministra zahraničních věcí a tento případ také není vyšetřován. A musíme si uvědomit, že britské soudy jsou konzervativní, že se jejich jurisdikce bude chtít osamostatnit natolik, že nějaký princip subsidiarity jim bude úplně lhostejný.

Když jsem jednal s paní velvyslankyní Velké Británie, ptal jsem se jí, nakolik budou chráněny naše zájmy a sociálně ekonomický status našich občanů, ale také, jak se zachová VB ke státcům britských občanů, kteří jsou rozseti po celé Evropě. Takže je tady jeden z důvodů, jak dosáhnout vzájemné dohody v otázce minimálně, nikoliv pouze volného pohybu zboží a služeb a kapitálu, ale také volného pohybu osob. Nepotěšil mě ani ministr Zaorálek, když označil odchod Británie za neúspěch EU. Řekl, že je to neštěstí a neodmítl by slovo tragédie. Víte, já myslím, že to je jenom výsledek špatné politiky evropských byrokratů.

EU se totiž nachází v hluboké krizi a odchod Velké Británie je jenom jedním z jejich důsledků. Bez hluboké a komplexní transformace bude proces fragmentace totiž pokračovat. Volby v Německu a ve Francii nám napoví, jakým směrem a proces dvourychlostní Evropy je jen konstatace aktuálního stavu. **Východní země se stávají pro západ přívěskem a je nám to dáváno znát téměř všude.** A nejen při obsazování trhu, na které jsme dokonce dříve vyváželi více, než tyto západní země. Pompézní oslavy 60. výročí od podpisu římských dohod mi připadaly trapné.

Je velmi důležité, abychom naši českou pozici vytvářeli zároveň se společnou evropskou pozicí, kterou nezpochybňují, protože společný postup je samozřejmě vede k lepšímu výsledku, než když bude vyjednávat desetimilionový stát se 64 milionovým státem a ještě s jinou ekonomickou vyvážeností. A myslím si, že našim zájmem na Evropské radě a nakonec tedy i při vyjednávání musí být to, a **KSČM to považuje za zásadní, aby rychle a bezpodmínečně byla poskytnuta právní jistota státním příslušníkům ČR a tedy i státním příslušníkům členských zemí EU žijící ve VB a britským občanům žijícím v našich členských státech. A to na základě reciprocity a nediskriminace.** Vytahování se nad někoho nikam nevede.

Domnívám se, že tato práva mimo jiné zahrnují právo pobytu, právo na rovné zacházení, práva sociální, která budou ohrožena nejvíce. Víte, jaké bylo těžké vyjednávání o pozici mezinárodního paktu o občanských a politických právech a evropského kodexu. Budeme muset v **prvé řadě** zajišťovat přístup k veřejným službám, včetně zdravotní péče, právo na přenositelnost dávek sociálního zabezpečení do zahraničí, právo na sloučení rodiny a až po vzájemné uznávání vysokoškolských diplomů a odborné kvalifikace, protože pokud chceme pokračovat např. v programu Erasmus na stávající úrovni a mobility studentů, tak budeme muset zajišťovat i mobilitu VŠ učitelů a akademických pracovníků. Je nepřijatelné, aby ve chvíli, kdy do britského sociálního a zdravotního systému naši lidé poctivě odvádějí peníze, nemohli si z nich vzít zpět nic jen proto, že zůstali členy či občany země EU.

Za druhé považují za principiální, aby ten poslední pětiletý nárůst bilance vzájemné obchodní výměny mezi námi a VB, a to díky zejména automobilovému průmyslu, se česká vláda snažila zachovat tento trend a bránit postavení tentokrát české proexportní ekonomiky, a to zejména kvůli českým firmám a jejich zaměstnancům. Protože při zachování čtyř svobod - svobody pohybu, pohybu zboží, osob, služeb a kapitálu, které by měly platit i v rámci budoucích vztahů mezi EU a Velkou Británií, my musíme tento princip zachovat také.

Za třetí. Je opravdu důležité, aby jako jedna z priorit byla dohodnuta otázka příspěvku do ujiného rozpočtu do roku 2020. Bez toho totiž nebude možné pokračovat dál v jednotlivých projektech a bude nutné je přepracovat, a to dříve, než k datu vystoupení VB z EU. Předpokládám, že ten můj návrh, který nebyl přijat, protože by rozbil jednotný postup, nemůže ČR zpochybňovat déle, než jeden rok. Pokud se během jednoho roku nebude zachovávat jednotný postup EU a jednotlivé ujiní země začnou posouvat vůči VB samostatně, bude muset ČR udělat totéž.

Za čtvrté. ČR také by si měla být vědoma a přednést zásadní otázku, protože jsme si vědomi té křehké situace, která se kvůli brexitu objevuje v Severním Irsku. Nejde tak o Skotsko, jako o Irsko, protože zejména, pokud jde o povinnost EU chránit záruky stanovené ve velkopáteční dohodě, může dojít k tomu, že ukončení konfliktu na irském ostrově bude velmi, ale velmi složité.

Za páté KSČM je přesvědčena, že v rámci debat o Brexitu by neměla být ani upozaděna debata o nutné přeměně EU. Pokud ji nebudeme vést zároveň v E. radě, pokud ji nebudeme vést naším aktivním přístupem v EP, tak nedojde ani ke změně současně podoby a rozpad, ne vystoupení dalších členských států bude následovat. Jsme přesvědčeni jako KSČM, že je nutné provést zásadní politický posun směrem k politikám, které vytvářejí udržitelný hospodářský růst, plnou zaměstnanost a zaměří se na boj s chudobou, sociálním vyloučením, s příjmovou nerovností a to ve všech členských státech a tak i ve vztahu mezi nimi. Brexit vnímáme jako výzvu a závazek k budování jiné Evropy. Domníváme se, že s Brexitem se projevila nutnost takové Evropy, v níž budou žít sobě rovní, kteří dosáhnou sociálního pokroku a míru, kteří budou schopni budovat a souhlasit s účastí obyvatel a občanů také na rovných právech mezi jednotlivými členskými státy.

Dovolím si vyzvat jménem KSČM k ukončení úsporných politik EU a to mimo jiné i zrušením rozpočtového paktu. Místo toho vyzýváme k veřejnému investování do reálného hospodářství, které se zaměřuje na vytváření důstojných a bezpečných pracovních míst prováděním aktivní politiky zaměřené na potírání nerovnosti a chudoby a k prosazování skutečné veřejné kontroly bankovního odvětví a jeho decentralizaci. Jsem přesvědčen, že těch úkolů je víc. Jeden úkol je v současné době jasný. Shodli jsme se na něm všichni a potvrzují, že slova premiéra platí, že celá politická scéna je nakloněna tomu, abychom vyjednávali společně s EU a dosáhli co nejlepšího vztahů mezi jednotlivými členskými státy a Velkou Británií. Ale také musím říct, že i druhá cesta, to znamená připravit se na případný samostatný postup, je nutná, že by to bylo hazardování s naším postavením, kdybychom tak nečinili a promiňte mi, náhradní program nepřipravovali.

OV a MĚR KSČM Kladno Vás zvou na pietní akty

k 72. výročí osvobození Československa

pátek 5. května 2017 – 10.30 hodin Kladenské hřbitovy

úterý 9. května ve 15.30 hodin u sochy Rudoarmějce
v Kročehlavech

Před 72 lety vypuklo povstání i ve středních Čechách

Protektorát byl už v podstatě bojovou zónou. Němci se ze všech sil snažili vytvořit zdání, že protektorát občanů chrání před následky války, ale v protektorátu se naplno projevila válka spojenecká, letecká. Už vlastně na jaře roku 45 i v dopravě železniční, protektorátem létaly nízkolétající stíhačky letouny, nazývané hloubkaři nebo kotláři. Operovaly zde výsadky sovětských zpravodajských služeb, které okolo sebe vytvářely partyzánské oddíly. Vlaky musely jezdit s doprovodem protiletadlových kanonů, které byly připojovány do souprav. Bylo omezené i cestování, muselo se cestovat jenom na zvláštní povolení a Němci zavedli listkový systém, který velmi drasticky a velmi tvrdě udržovali vlastně až do posledních hodin protektorátu. Na nádražích a na jiných místech byly kontroly, jestli někdo nepašuje nějaké potraviny z venkova do města.

Byly rozdíly mezi různými oblastmi středních Čech v tom, jestli v daném prostoru například byla umístěna nějaká velká německá posádka. Ve středních Čechách to byly tři velké vojenské prostory. Byl to velký výcvikový prostor Waffen-SS na Benešovsku, vlastně bylo to celé Neveklovsko, Benešovsko, velitelství bylo na zámku Konopiště a také byla dělostřelecká střelnice Brdy. A potom starý rakousko-uherský a poté čs. vojenský tábor a vojenský prostor v Milovicích, kde v roce 1945 byla umístěna remíza německých obrněných vlaků a montovaly se tam také stíhače a cvičily se tam osádky pro oba tyto druhy zbraní.

Lidé tušili, že konec války se opravdu blíží. O Češích se říkalo, že sami o sobě vyprávějí za války vtip, že jsou neposlušnější národ na světě, protože ve dne poslouchají jednoho prezidenta, čímž mysleli protektorátního prezidenta Háchu a v noci druhého, čímž mysleli prezidenta Beneše, kterého poslouchali v rozhlasu z Londýna. Takže samozřejmě lidé byli informováni zahraničním vysíláním rozhlasu, ale na jaře 1945 už i letáky, které byly shazovány z letadel, to byla informace vrchního velitele spojeneckých sil, že Československo bude brzo osvobozeno. Šířila se šeptanda, kdy zprávy, které byly míněny jako důvěrné, se samozřejmě okamžitě roznesly mezi obyvatelstvo. Potom ale byli informováni a nacistickou propagandou, ovšem to byl velmi specifický zdroj informací, kde lidé se velmi dobře naučili číst mezi řádky a překládat si ty formulace nacistické propagandy do toho, co opravdu znamenají, že tedy došlo k nějakému průlomů fronty nebo ústup do předem připravených pozic, což znamenalo samozřejmě ústup a podobně.

Střední Čechy jsou tak trochu zastíněny Prahou, pražským povstáním. Nicméně velkou práci v poznávání průběhu povstání ve středních Čechách odvedly historické dokumentační komise bývalého ČSP nynějšího Svazu bojovníků za svobodu, které výsledky své práce mnohde publikovaly. Dokončení na s.2

Usnesení z jednání OV KSČM KLADNO ze dne 10. dubna 2017

1.1. Schválil:

- 1.1.1. Zprávu o činnosti VV OV KSČM, včetně hodnocení MDŽ
- 1.1.2. Zprávu mandátové komise
- 1.1.3. Přípravu okresních oslav 1. máje a 72. výročí osvobození
- 1.1.4. Kádrový návrh na s. Vostrou pro VV ÚV KSČM za SK
- 1.1.5. Návrh na s. J. Klánu jako kádr. rezervu na předs. KV KSČM

1.2. Zvolil:

- 12.1. s. Ladislava Kopsu (Kladno) za člena VV OV KSČM
- 12.2. s. Františka Pomklu (Třebichovice) za člena OV KSČM

1.3. Vzal na vědomí:

- 1.3.1. Vystoupení s. Grospiče, předsedy KV KSČM, OSČMS
- 1.3.2. Závěry KK KSČM – kandidátku pro volby do PS
- 1.3.3. Informace o průběhu a závěrech 6. zasedání ÚV KSČM
- 1.3.4. Informaci ze zasedání Stř. KV KSČM a KVŠ
- 1.3.5. Informaci k zabezpečení 75. výročí Lidické tragédie

1.4. Ukládá:

- 1.4.1. s. Vlčkové prezentovat kandidáty ve SVOBODĚ
- 1.4.2. Zajistit co největší účast na májových akcích a distribuci Májových novin

Zodpovídají předsedové ZO a MĚR KSČM

Před 72 lety vypuklo povstání

Trochu se dá zpochybnit datum 5. května, protože toho 5. května ve 12:33, kdy začalo hlášení Českého rozhlasu, tak skutečně vypuklo povstání naplno, jenomže ta povstání vlastně už se rozhořovalo už od 1. května, kdy došlo k povstání v Přerově a několika blízkých obcích. To ale bylo Němci velice brutálně a velice rychle potlačeno, protože Přerov byl tehdy velice důležitou strategickou křižovatkou pro německou frontovou armádu. Nicméně 2. a 3. května už se povstání šíří na Rakovníku, Nymbursku, Horním Pojizeří, Semilsku, Železně Brodě a v těchto oblastech, a 4. květen byl velmi důležitý v tom, že z protektorátního ministerstva dopravy odchází telegram, který vlastně byl určen protektorátním úředním místům, jako byl železniční stanice, četnické stanice, policejní revíry, pošty a podobně a v tom telegramu stálo, že má být odstraněna německina jako služební jazyk protektorátu. A samozřejmě obsah tohoto telegramu se velice rychle roznesl mezi obyvatelstvo a už vlastně 4. května začíná odstraňování německých nápisů, vyvěšování československých vlajek, (rovněž na Kladně – pozn. red.) začínají první potyčky s německými vojsky a vlastně toho 4. už skutečně narůstá atmosféra, která potom vedla k tomu výbuchu 5. května. Navíc vlastně na povstání, na celonárodní povstání se připravovala podzemní armáda, takzvaná obrana národa vlastně už od března 1939, a nicméně těch 6 let Němci měli dost času na to, aby v několika vlnách vždy zlikvidovali velení a rozbili ty struktury velitelské obrany národa. Nicméně v obcích i ve městech zůstaly ty jednotky vlastně připravené, neboť ti lidé měli nějaké povědomí o tom, co mají dělat, až to praskne, jak se tehdy říkalo. Takže to hlášení pražského rozhlasu 5. května i těmto lidem, kteří byli připraveni na povstání, tak dalo ten signál, že už teď nastala ta chvíle, kdy mají všichni začít jednat a skutečně to povstání zachvátilo celé to území českých zemí, které ještě nebylo osvobozeno.

Asi nejdramatičtější byl 7. květen, 6., 7. květen, kdy se Němci pokusili uvolnit pražský komunikační uzel a postupovali několika proudy na Prahu. Jednak ze severu od Drážďan postupovali SS z divize Das Reich, byl to zesílený pluk Der Führer. Potom bojová skupina Milovic, ta postupovala přes Lysou a Brandýs, v Českém Brodě bylo velitelství prvního protiletadlového sboru, který vlastně byl maršálem Schörnerem určen jako koordinátor tohoto postupu německých mimopražských jednotek na Prahu. Přímou z toho Českého Brodu také postupovala jedna německá bojová skupina a samozřejmě největší byla divizní bojová skupina Waffen SS Wallenstein, která vznikla z frekventantů a instruktorů výcvikového prostoru na Benešovsku, která postupovala na Prahu od jihu, po obou březích Vltavy. Současně ze západu postupovala na Prahu první divize ozbrojených sil Komitétu pro osvobození národů Ruska, ti známí vlasovci.

9. května sovětské tanky, které směřovaly na Prahu, tak projely pouze těmi lokalitami, které byly na té cestě, nejkratší ve směru na Prahu. Například o osvobození Kladna historici popisovali, že vlastně Rudá armáda městem jenom projela, směřovala na Prahu a vrátila se vlastně až po tom 8. nebo 9. květnu do města, že v podstatě Kladno si Kladeňáci osvobodili sami.

Praze již v té době takové nebezpečí nehrozilo, protože Němci věděli, že se jim ten průchod Prahou obnovit nepodaří a ty ustupující jednotky, které ustupovaly z fronty a snažily se dostat do amerického zajetí, ty už v té době Prahu obcházely. Takže to byly takové dramatické dny ve středních Čechách, které dokonce v některých kronikách jsou popisovány jako apokalyptická noc a podobně, kdy vlastně přes ty obce a města středních Čech se valí ta obrovská lavina Schörnerovy frontové skupiny armád středu, jejichž cílem je dostat se co nejrychleji k Američanům. A do těchto kolon vlastně takřka kolmo najíždějí sovětské tanky, prorazí je a směřují na Prahu. (U nás to byla tanková bitva u Brandýska – pozn. red.)

Konec druhé světové války v posledních letech si připomínáme 8. května. Praha byla osvobozena 9. května, ale fakticky ve středních Čechách skončila válka až v noci z 11. na 12. května - a to u Slivce ve středních Čechách.

Dle Tomáše JAKLA, historika Vojenského historického ústavu

✚ 80. ZO KSČM Kladno oznamuje se zármutkem, že v měsíci dubnu zemřel po dlouhé vážné nemoci, ve věku nedožitých 71 let, soudruh **Miloslav PAVEL**, poctivý komunista a dobrý člověk-
Čest jeho světlé památce!

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>,
MČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Osvobození Československa od německých okupantů

V květnu letošního roku si připomeneme již 72. výročí od konce té strašné, druhé světové války. Generace, která přímo zažila to hrozné údobí fašistické okupace, pomalu odcházejí ze světa. A jejich děti, které zažily již jenom klid a mír, se některé chovají tak, jak se chovají. Nejraději by došli k závěru, že válku vyhráli Němci a poražení, že jsou Sověti a spojenci. No a naši „posametoví“ politici, hlavně z řad pravice, jsou skoro stejného názoru. A když trochu uoberou ze své směšné fantazie, tak největší zásluhu na našem osvobození prý mají Američané a možná i spojenci a potom tedy i ten Sovětský svaz. Tak to, bohužel, předkládají dnešní mladé generaci a hlavně dětem ve školách. Stačí jenom krátce připomenout ta slavnostní předávání medailí a řádů našimi polistopadovými prezidenty v čele s Havlem a pokračovatelem Klausem. Snad všichni vojáci, kteří bojovali třeba v Anglii anebo na Západní frontě se dočkali vysokých ocenění a úcty. Nejsem proti tomu, kdo si co zaslouží, ať tedy dostane. Jestli někdo kritizoval, že před r. 1989 to bylo opačně, měl částečně pravdu. Ale „Pravda a láska by měla zvítězit nad lží a nenávistí“. A také slavné heslo z pražských demonstrací by se mělo cítit - „Nejsme jako oni“. Platí to? Bohužel ne. A tak snad nějaký ten zlom nastal v loni, když prezident Zeman ocenil i vojáky z Východní fronty. Věřím a doufám, že to bude i letos. Osobně si dovoluji připomenout a vzdát úctu všem padlým a popraveným lidem za druhé světové války touto vzpomínkou.

Nedaleko obce, ze které pocházím, kupodivu ještě dnes je na památku udržován partyzánský bunkr. Mnohde jinde musely být sochy a památníky sovětských vojáků padlých za války odstraněny a zneuctěny. Tento bunkr se nachází na hranici Středočeského a Plzeňského kraje. Byl vybudován v říjnu 1943 pěčí hajného Maliny z Újezda a obětavostí řady lidí z blízkého okolí. Sloužil pro štáb řídicí partyzánskou a odbojovou činnost na Podbrdsku, Berounsku, Zbirožsku a Rokycansku. Ukryval se zde i pracovník 3. ilegálního ÚV KSČ Josef Košťálek ze Zdic s řadou dalších stranických funkcionářů – Jaroslav Neliba, Jiřina Nikodémová, Josef Mašek a další. Našli zde ukrytí i uprchlí sovětští zajatci a osoby hledané gestapem. Kryt je o velikosti 5x5 metrů a vysoký 2 metry, o zásobování, hlavně potravinami, se staralo hodně lidí riskujících svůj vlastní život. Mezi nimi byl i můj strýc Václav. Zradou byl kryt fašisty objeven, (český člověk, že). Dne 11. ledna 1944 gestapo obklíčilo bunkr a zatlo sedm partyzánů, včetně velitele Josefa Košťálka, který se uvnitř raději zastřelil. Zatčení byli spoutáni a odvedeni do Hořovic. V následné razii po okolí bylo zatčeno dost občanů, kteří partyzány podporovali, 15 jich bylo druhý den soudem v Hořovicích odsouzeno, 13 z nich k trestu smrti a 13. února 1944 jich bylo v Praze dvanáct popraveno. Čtyři sovětští zajatci byli v dubnu 1944 zastřeleni v Terezíně. Pouze šťastnou náhodou se zachránili Josef Mašek a Jiřina Nikodémová, ti v den zrady v bunkru nebyli a do konce války se skrývali u různých lidí. Na věčnou paměť statečným bojovníkům proti nacismu a fašismu, byl vybudován památník mezi obcemi Kařezek, Kařez a Újezd u Hořovic.
K. Cafourek

PÍŠETE NÁM

Byl 1. MÁJ byl lásky čas a Svátek práce

Dovoluji si zrekapitulovat své 1. máje od dětství po dnešek. Sametová, disidentská propaganda dnes vymývá mozky mladým lidem tím, jak strašné byly Svátky práce - 1. máje. Prý povinné vynucování účasti všech od dětí po dospělé. Kde taková tvrzení sebrali nevím. Já pamatuji svoji povinnou účast na průvodech o 1. máje pouze ze školních let. Litat jen tak venku anebo se projít se spolužáky městem bylo nejstojné. Co vím je, že za celých 9 let školních 1. májů, jsem já i mnoho jiných školních dětí nikdy nedošlo až k řečnické tribuně. Nikdy za tento přečin nikoho nepostihl žádný trest např 2 z mravů. V dospělosti jsme v továrnách ukliďili, odsunuli těžké železné polotovary v koších za bílé čáry bezpečnosti a bylo po prvomájových povinnostech. Nikdo nás nenutil se samopalem u hlavy k povinným prvomájovým průvodům. Továrny se otevřely veřejnosti, aby se děti podívaly, kde jejich rodiče užitečně a potřebně pracují. Já osobně jsem se byla jako dítě podívat pouze 1x v prosperujícím a konkurenceschopném podniku Poldi SONP /dnes zlikvidované torzo továrny, připomínající černobylskou katastrofu/ a 1x v podniku KABLO Kladno, též živícího nemálo občanů Kladna.

Později, po založení rodiny, jsme chodili místo do průvodu, slavit Svátek práce na stavbě svého domku. Nikdy, nikde žádné donucování k účasti na prvomájových průvodech jsem nezaznamenala.

Dnes je jiná, „posametová“, doba. Slovo - práce - je téměř sprosté slovo. Nadřít se užitečnou a potřebnou práci pro stát, za minimální a podprůměrnou mzdu, je úkol pro pracující hlupáky, dělnickou lůzu, oběti „sametového puče“, vendety rábovy inteligence. Ti „chytří“ dnes v „režimu pravdy a lásky“ vydělávají svoje miliardy a miliony legálními kapitalistickými velkozodějnami, předražnými státními zakázkami, defraudacemi, podivnými neziskovkami s privilegovanými dotacemi a granty. Za neprací jsou vyvoleni podnikavci, odměňování velkými penězi. V roce 1989 zvítězila prokapitalistická -- lež a nenávist, nespravedlnost, chťivost válek a osobních bezohledných, bezpracných zisků, neucta k práci nad socialistickou pravdou, přátelstvem, spravedlností, nad mírem a nad úctou k práci. Celosvětový Svátek práce bude brzy asi nahrazen Svátkem bezpracných zisků novodobých otrokářů a jejich legálních kapitalistických příživníků. .Avšak ti svůj svátek nepotřebují, neboť jej slaví každý den.

A lásky čas? Ten v kapitalistickém režimu, vystřídá čas lidské nesnášenlivosti, nenávisti, agrese, zločinnosti, vražd a akčních válek. Přesto se 1. května mladí lidé líbají pod třešní. Některí se však brzy samou láskou drží pod krkem a vraždí se.

Myslím si, že 1. MÁJ Svátek práce i lásky v sametovém, kapitalistickém režimu zcela ztratil svůj význam, že ztratil svůj lidský rozměr.

Eva Dolejšová

S poslední větou pí. Dolejšové nemohu souhlasit. Pro nás, pro komunisty a naše sympatizanty, tzv. lidí práce, je 1. máj stále Svátkem poctivé práce a možností, jak na prvomájových shromážděních demonstrovat odvahu bojovat za uchování suverenity naší vlasti, proti nespravedlivým nízkým mzdám, za naši bezpečnost a hlavně mír.

A jako svátek zamilovaných, 1. máj tvrdě potírá s, Valentýna.

E. Vlčková

BLAHOPŘEJEME

✚ ZO KSČM Třebichovice srdečně blahopřeje s. Růženě DUNDROVÉ, která dne 7. května oslaví jubilejní 90. narozeniny. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní spokojenost a pohodu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu